

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

21 mai 2014*

„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative NUEVA — Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Nerespectarea obligației de plată a taxei pentru calea de atac în termen — Ambiguitate a unei versiuni lingvistice — Interpretare uniformă — Caz fortuit sau caz de forță majoră — Eroare scuzabilă — Obligație de prudență și de diligență”

În cauza T-61/13,

Research and Production Company «Melt Water» UAB, cu sediul în Klaipėda (Lituania),
reprezentată de V. Viešūnaitė și de J. Stucka, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de V. Melgar și de J. Ivanauskas, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 decembrie 2012 (cauza R 1794/2012-4), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ NUEVA ca marcă comunitară,

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din domnii M. Jaeger, președinte, D. Gratsias și doamna M. Kancheva (raportor), judecători,
grefier: doamna J. Weychert, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 februarie 2013,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 22 aprilie 2013,

în urma ședinței din 9 ianuarie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: lituaniana.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 19 ianuarie 2012, reclamanta, Research and Production Company «Melt Water» UAB, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).
- 2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul figurativ reprodus în continuare:

- 3 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasa 32 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat, și corespund următoarei descrieri: „Ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; ape minerale (altele decât cele medicinale); ape minerale [băuturi], ape minerale; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; apă îmbuteliată, apă; apă de izvor; apă (potabilă) (la sticlă); apă potabilă (la sticlă); ape gazoase; ape minerale [băuturi], băuturi izotonice [băuturi, altele decât cele medicinale], sifon, apă de masă; ape minerale (altele decât cele medicinale), apă plată; ape minerale”.
- 4 Prin decizia din 18 iulie 2012, examinatorul a respins cererea de înregistrare pentru toate produsele menționate la punctul 3 de mai sus, în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c), precum și al articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, pentru motivul că semnul în cauză era descriptiv și lipsit de caracter distinctiv.
- 5 La ultimul alineat al deciziei de respingere, examinatorul a indicat, în limba lituaniană, următoarele:
„Aveți dreptul să formulați o cale de atac [în lituaniană «apeliacija»] împotriva acestei decizii, în temeiul articolului 59 din Regulamentul nr. 207/2009. Conform articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009, calea de atac [în lituaniană «pranešimas apie apeliaciją»] trebuie formulată în scris și depusă la OAPI în termen de două luni de la data notificării deciziei și, în termen de patru luni de la aceeași dată, trebuie depus, în scris, un memoriu [în lituaniană «rašytinis prašymas»] în care să se expună motivele de atac. Memoriul [în lituaniană «prašymas»] se consideră ca fiind înaintat numai după achitarea taxei pentru calea de atac de 800 de euro.”
- 6 La 28 iulie 2012, reclamanta a primit comunicarea deciziei examinătorului.
- 7 La 25 septembrie 2012, reclamanta a formulat o cale de atac împotriva deciziei examinătorului în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009.

- 8 La 4 octombrie 2012, OAPI a contactat reclamanta pe cale telefonică deoarece a constatat că taxa pentru calea de atac nu fusese plătită. Ca răspuns la această constatare, reclamanta a explicat OAPI, printr-o scrisoare din aceeași zi, că din decizia examinatorului și din articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009 rezulta că taxa respectivă putea fi achitată până la data depunerii memoriului în care se expun motivele de atac, mai precis în termen de patru luni de la data notificării deciziei.
- 9 La 5 octombrie 2012, OAPI a adresat reclamantei o comunicare prin care o informa că taxa pentru calea de atac nu fusese achitată în termenul acordat, care, potrivit OAPI, expirase la 28 septembrie 2012. Reclamanta, invitată să își prezinte observațiile, s-a conformat prin scrisoarea sa din 4 octombrie 2012.
- 10 La 9 octombrie 2012, reclamanta a depus un memoriu în care a expus motivele sale de atac. La 10 octombrie 2012, OAPI a primit plata taxei pentru calea de atac, efectuată de reclamantă cu o zi înainte.
- 11 Prin Decizia din 3 decembrie 2012 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a patra de recurs a OAPI a respins ca neformată calea de atac a reclamantei. Aceasta a apreciat mai întâi că textul articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 fusese redat corect în cuprinsul deciziei examinatorului. Aceasta a indicat apoi că fraza „[c]alea de atac se consideră ca fiind înaintată numai după achitarea taxei pentru calea de atac” de la acest articol nu putea fi legată decât de fraza precedentă referitoare la formularea căii de atac, care prevede un termen de două luni, iar nu de fraza următoare, referitoare la depunerea memoriului, care prevede un termen de patru luni. Aceasta a mai arătat că norma 49 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189) prevedea că, în cazul în care taxa pentru calea de atac este achitată după expirarea termenului căii de atac prevăzut la articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009, calea de atac se consideră a nu fi fost înaintată, iar taxa respectivă se restituie solicitantului. Or, în speță, camera de recurs a constatat că reclamanta achitase taxa pentru calea de atac la data de 10 octombrie 2012, după expirarea termenului de două luni pentru formularea căii de atac și pentru plata taxei, survenită la data de 28 septembrie 2012. În consecință, aceasta a considerat, în esență, calea de atac ca neformată, în temeiul articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009, și a dispus restituirea taxei respective în temeiul normei 49 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95.

Concluziile părților

- 12 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;
 - considerarea căii sale de atac introduse la camera de recurs ca fiind formulată;
 - obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.
- 13 OAPI solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere formulat de reclamantă

- 14 Prin intermediul celui de al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită să se considere formulată calea sa de atac depusă la camera de recurs și astfel, în esență, ca Tribunalul să dispună declararea de către camera de recurs a căii sale de atac ca fiind formulată.
- 15 În această privință, este suficient să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul unei acțiuni introduse la o instanță a Uniunii împotriva deciziei unei camere de recurs a OAPI, acesta din urmă are obligația, conform articolului 65 alineatul (6) din Regulamentul nr. 207/2009, de a lua măsurile necesare pentru executarea hotărârii instanței Uniunii. Prin urmare, nu este de competența Tribunalului să adreseze OAPI somații, acestuia din urmă revenindu-i obligația de a acționa în conformitate cu dispozitivul și cu considerentele hotărârilor instanței Uniunii [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2007, El Corte Inglés/OAPI – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, Rep., p. II-2579, punctul 20 și jurisprudența citată].
- 16 Capătul de cerere formulat de reclamantă prin care solicită Tribunalului să dispună ca OAPI să declare ca fiind formulată calea de atac pe care a introdus-o pe rolul acestuia este, așadar, inadmisibil.

Cu privire la fond

- 17 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009. Aceasta consideră, în esență, ca fiind formulată calea sa de atac introdusă la camera de recurs, întrucât a achitat taxa pentru calea de atac în termenul prevăzut la articolul menționat în versiunea sa în limba lituaniană, care este deopotrivă autentică. Aceasta susține că textul articolului în versiunea lituaniană indică în mod clar și fără ambiguitate că plata taxei pentru calea de atac este legată de depunerea memoriului în care se expun motivele de atac și prevede în acest scop un termen de patru luni, iar nu unul de două luni, precum în cazul depunerii actului de introducere a căii de atac.
- 18 OAPI contestă argumentele reclamantei.
- 19 Articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009, intitulat „Termen și formă”, are următorul cuprins:
- „Calea de atac [împotriva deciziilor OAPI menționate la articolul 58 din același regulament, în special cele ale examinatorilor, în limba lituaniană «pranešimas apie apeliaciją»] trebuie formulată în scris și depusă la [OAPI] în termen de două luni de la data notificării deciziei. Calea de atac [în limba lituaniană «prašymas»] se consideră ca fiind înaintată numai după achitarea taxei pentru calea de atac. În termen de patru luni de la data notificării deciziei trebuie depus, în scris, un memoriu [în limba lituaniană «rašytinis prašymas»] în care să se expună motivele de atac.”
- 20 Potrivit unei jurisprudențe constante, inspirată din articolul 314 CE și din articolul 55 UE, toate versiunile lingvistice ale unei dispoziții din dreptul Uniunii sunt deopotrivă autentice și trebuie, de principiu, să li se atribuie aceeași valoare, care nu poate varia, printre altele, în funcție de dimensiunea populației statelor membre care utilizează limba în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 2 aprilie 1998, EMU Tabac și alții, C-296/95, Rec., p. I-1605, punctul 36, Hotărârea Curții din 20 noiembrie 2003, Kyocera, C-152/01, Rec., p. I-13821, punctul 32, și Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2012, Ungaria/Comisia, T-407/10, punctul 39).
- 21 În speță, este cert că versiunea în limba lituaniană a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 este autentică, la fel ca și celelalte versiuni ale acestei dispoziții în limbile oficiale ale Uniunii.

- 22 În ceea ce privește textul versiunii în limba lituaniană a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie subliniat termenul „pranešimas” din prima teză, al cărui sens literal este „declarare”, utilizat pentru a desemna cererea de declarare a căii de atac care trebuie depusă la OAPI, și termenul „prašymas” din a treia teză, al cărui sens literal este „cerere”, utilizat pentru a desemna memoriul în care se expun motivele de atac. A doua teză a textului menționat indică de asemenea că memoriul (prašymas) se consideră ca fiind înaintat numai după plata taxei pentru calea de atac.
- 23 Or, trebuie remarcat că, în a doua teză a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009, termenul „prašymas” este ambiguu. Pe de o parte, astfel cum susține reclamanta, el pare să nu facă referire la termenul diferit utilizat în prima teză pentru a desemna cererea de declarare a căii de atac care trebuie depusă la OAPI, ci la termenul identic utilizat în a treia teză pentru a desemna memoriul în care se expun motivele de atac, sugerând prin aceasta că termenul de plată a taxei pentru calea de atac este tot de patru luni ca și termenul pentru depunerea memoriului. Pe de altă parte, astfel cum susține OAPI, poziția acestuia în cuprinsul celei de a doua teze sugerează că are legătură cu fraza precedentă, referitoare la cererea de declarare a căii de atac care trebuie depusă la OAPI în termen de două luni, iar nu cu fraza următoare, referitoare la memoriul în care se expun motivele de atac.
- 24 În consecință, contrar celor susținute în contradictoriu de părți în înscrisurile lor legat de claritate, versiunea lituaniană a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 nu este lipsită de ambiguitate și suscită dubii în ceea ce privește interpretarea și aplicarea sa.
- 25 În consecință, trebuie să se stabilească interpretarea corectă și uniformă a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 și să se examineze consecințele juridice ale aplicării de către OAPI a articolului respectiv în speță.
- 26 Potrivit unei jurisprudențe constante, formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice ale unei dispoziții din dreptul Uniunii nu poate constitui singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții și nici nu se poate atribui respectivei formulări, în această privință, un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. Astfel, o asemenea abordare ar fi incompatibilă cu cerința aplicării uniforme a dreptului Uniunii (Hotărârea Curții din 12 noiembrie 1998, *Institute of the Motor Industry*, C-149/97, Rec., p. I-7053, punctul 16, Hotărârea Curții din 3 aprilie 2008, *Endendijk*, C-187/07, Rep., p. I-2115, punctul 23, și Hotărârea Curții din 9 octombrie 2008, *Sabatauskas* și alții, C-239/07, Rep., p. I-7523, punctul 38).
- 27 Pe de o parte, necesitatea unei interpretări uniforme a dreptului Uniunii exclude posibilitatea ca textul unei dispoziții să fie privit în mod izolat, impunând, dimpotrivă, ca, în caz de îndoială, să fie interpretat și aplicat în lumina versiunilor existente în celelalte limbi oficiale [Hotărârea Curții din 12 iulie 1979, *Koschniske*, 9/79, Rec., p. 2717, punctul 6; a se vedea de asemenea Hotărârea Curții din 17 octombrie 1996, *Lubella*, C-64/95, Rec., p. I-5105, punctul 17 și jurisprudența citată, și Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2011, *Prinz Sobieski zu Schwarzenberg/OAPI – British-American Tobacco Polska* (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg), T-271/09, nepublicată în Repertoriu, punctul 38 și jurisprudența citată].
- 28 Pe de altă parte, necesitatea unei interpretări uniforme a dreptului Uniunii impune ca, în cazul unor neconcordanțe între diferitele versiuni lingvistice ale unei dispoziții, aceasta să fie interpretată în raport cu economia generală și cu finalitatea reglementării din care face parte (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 27 octombrie 1977, *Bouchereau*, 30/77, Rec., p. 1999, punctul 14, Hotărârea *Kyocera*, punctul 20 de mai sus, punctul 33, și Hotărârea Curții din 22 martie 2012, *Génesis*, C-190/10, punctul 42 și jurisprudența citată).
- 29 Or, pe de o parte, legat de versiunile articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 în celelalte limbi oficiale ale Uniunii, în special în cele cinci limbi de lucru ale OAPI, este necesar să se arate că, în versiunile franceză, engleză, germană, italiană și spaniolă, termenii „recours”, „notice”, „Beschwerde”, „ricorso” și „recurso” utilizați în a doua teză a articolului menționat fac în mod clar referire la

- termenul identic utilizat în prima teză pentru a desemna cererea de declarare a căii de atac care trebuie depusă la OAPI în termen de două luni de la notificarea deciziei atacate, iar nu la termenul diferit utilizat în a treia teză pentru a desemna memoriul în care se expun motivele de atac în termen de patru luni.
- 30 Pe de altă parte, în ceea ce privește economia generală și finalitatea celei de a doua teze a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie apreciat că se urmărește prevenirea depunerii unor căi de atac pur formale, neurmărite de un memoriu în care să se expună motivele de atac, și chiar descurajarea depunerii unor căi de atac fanteziste.
- 31 În consecință, articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie interpretat în mod uniform în sensul că plata taxei pentru calea de atac este necesară pentru a se considera calea de atac ca fiind formulată, astfel încât această plată este legată de depunerea căii de atac și trebuie efectuată, ca și calea de atac, în termen de două luni de la data notificării deciziei atacate. Termenul de patru luni calculat de la data notificării deciziei se aplică numai depunerii memoriului în care se expun motivele de atac, iar nu plății taxei pentru calea de atac.
- 32 În plus, trebuie arătat, astfel cum a procedat și camera de recurs la punctul 13 din decizia atacată, că această interpretare uniformă se coroborează cu norma 49 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95. Această normă, al cărei text este clar și lipsit de ambiguitate, atât în limba lituaniană, cât și în celelalte limbi menționate la punctul 29 de mai sus, prevede că, în cazul în care taxa pentru calea de atac este achitată după expirarea termenului căii de atac prevăzut la articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009, calea de atac se consideră a nu fi fost înaintată, iar taxa respectivă se restituie solicitantului. Este necesar să se aprecieze că expresia „termenul căii de atac” face în acest caz referire la termenul de două luni pentru depunerea căii de atac, iar nu la termenul de patru luni pentru depunerea memoriului în care se expun motivele de atac.
- 33 În ceea ce privește afirmația reclamantei din înscrisurile sale, potrivit căreia articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009 trebuia, pentru a se asigura securitatea juridică, să fie interpretat potrivit intereselor sale, trebuie remarcat de la bun început că, în ședință, reclamanta a precizat că această afirmație nu constituia o critică autonomă, întemeiată pe încălcarea principiului securității juridice, ci era formulată doar în susținerea motivului unic, întemeiat pe încălcarea articolului menționat, fapt de care s-a luat act în procesul-verbal de ședință.
- 34 Or, este suficient să se arate că tocmai principiul securității juridice însuși coroborat cu principiul egalității și nediscriminării impunea ca articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009 să fie interpretat în mod uniform de camera de recurs, în conformitate cu interpretarea amintită la punctul 31 de mai sus, și îi interzicea să deroge de la aceasta în favoarea reclamantei. Întrucât respectiva interpretare uniformă se întemeiază pe versiunile acestui articol existente în celelalte limbi oficiale ale Uniunii, precum și pe economia generală și pe finalitatea sa, este singura conformă cu principiul securității juridice. Astfel, respectarea termenelor de procedură, în special a termenului căii de atac, este de ordine publică și orice altă interpretare decât această interpretare uniformă ar fi de natură să afecteze securitatea juridică [a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Tribunalului din 19 septembrie 2012, Video Research USA/OAPI (VR), T-267/11, punctul 35, și Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2013, Stromberg Menswear/OAPI – Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG), T-451/12, punctul 38].
- 35 Prin urmare, articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009 a fost în mod întemeiat interpretat de camera de recurs la punctul 12 din decizia atacată în sensul că taxa pentru calea de atac trebuie achitată în termenul de două luni prevăzut pentru depunerea căii de atac pentru ca aceasta din urmă să fie considerată ca fiind formulată.
- 36 Referitor la afirmația reclamantei potrivit căreia examinatorul OAPI a repetat în mod expres în decizia sa versiunea în limba lituaniană a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009, fără a furniza vreo explicație suplimentară, trebuie arătat de la bun început că, în notificarea deciziei sale de respingere a

- cererii de înregistrare (a se vedea punctul 5 de mai sus), examinatorul OAPI a redat ambiguitatea, în ceea ce privește termenul de plată a taxei pentru calea de atac, existentă în versiunea în limba lituaniană a articolului menționat, astfel cum s-a constatat mai sus (a se vedea punctele 22-24), fără a atrage atenția reclamantei asupra acestei ambiguități sau asupra neconcordanței dintre această versiune și celelalte versiuni lingvistice care sunt autentice. În final, OAPI, în ședință, a recunoscut existența acestei ambiguități și a acestei divergențe, de care nu a fost conștient până la prezenta cauză, dar a susținut că necesitatea unei interpretări uniforme a dispoziției respective nu era oricum repusă în discuție.
- 37 Prin urmare, este necesar să se analizeze dacă, în speță, reclamanta poate invoca preluarea de către examinatorul OAPI a ambiguității care afectează legalitatea versiunii în limba lituaniană a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 pentru a deroga de la interpretarea uniformă a articolului menționat și a justifica neplata taxei pentru calea de atac în termenul prevăzut.
- 38 Potrivit unei jurisprudențe constante, nu se poate deroga de la aplicarea reglementării Uniunii privind termenele de procedură decât în împrejurări cu totul excepționale, având în vedere că aplicarea strictă a acestor norme respectă cerința securității juridice și necesitatea de a se evita orice discriminare sau orice tratament arbitrar în administrarea justiției (Hotărârea Curții din 26 noiembrie 1985, Cockerill-Sambre/Comisia, 42/85, Rec., p. 3749, punctul 10). Fie că astfel de împrejurări sunt calificate drept caz fortuit sau forță majoră, fie chiar eroare scuzabilă, ele cuprind în orice caz un element subiectiv legat de obligația unui justițiabil de bună-credință de a da dovadă de prudență și diligență necesare unui operator normal informat în vederea supravegherii derulării procedurii și a respectării termenelor prevăzute (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 15 decembrie 1994, Bayer/Comisia, C-195/91 P, Rec., p. I-5619, punctele 31 și 32, Hotărârea Curții din 22 septembrie 2011, Bell & Ross/OAPI, C-426/10 P, Rep., p. I-8849, punctele 47 și 48, și Ordonanța Tribunalului din 1 aprilie 2011, Doherty/Comisia, T-468/10, Rep., p. II-1497, punctele 18, 19, 27 și 28 și jurisprudența citată).
- 39 Or, în speță, trebuie să se constate că reclamanta nu a dat dovadă de prudență și de diligență necesare în vederea supravegherii și respectării termenului prevăzut pentru plata taxei pentru calea de atac.
- 40 Astfel, mai întâi, este necesar să se considere că un solicitant al unei mărci comunitare prudent și diligent în mod normal ar fi trebuit să coreleze articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009 cu norma 49 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95 (a se vedea punctul 32 de mai sus), al cărui text este clar și lipsit de ambiguitate atât în limba lituaniană, cât și în celelalte limbi menționate la punctul 29 de mai sus și care condiționează formularea căii de atac de plata taxei aferente în termenul prevăzut pentru depunerea căii de atac înseși, independent de termenul acordat de respectivul articol pentru depunerea ulterioară a memoriului în care se expun motivele de atac. De altfel, reclamanta a confirmat în ședință că a avut cunoștință de norma respectivă la momentul depunerii căii sale de atac.
- 41 În plus, un solicitant al unei mărci comunitare prudent și diligent în mod normal, care a ales, ca și reclamanta, engleza ca a doua limbă în cererea sa de înregistrare a unei mărci comunitare, ar fi putut cel puțin să verifice textul articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 în versiunea în limba engleză, potrivit căreia „[c]alea de atac se consideră ca fiind înaintată numai după achitarea taxei pentru calea de atac” ([t]he notice shall be deemed to have been filed only when the fee for appeal has been paid). Astfel, textul respectiv în limba engleză leagă în mod clar plata taxei pentru calea de atac (fee for appeal) de formularea căii de atac (notice of appeal), supusă unui termen de două luni, iar nu de depunerea unui memoriu în care se expun motivele de atac (statement setting out the grounds of appeal), supusă unui termen de termen de patru luni.
- 42 Din lipsa de prudență și de vigilență a reclamantei rezultă că aceasta nu poate invoca în mod util nici un caz fortuit sau de forță majoră, nici o eroare scuzabilă pentru a justifica neachitarea taxei pentru calea de atac în termenul prevăzut [a se vedea prin analogie Ordonanța Tribunalului din 15 aprilie

2011, Longevity Health Products/OAPI – Biofarma (VITACHRON femelă), T-96/11, punctul 19]. De altfel, reclamanta nu a invocat nicio critică întemeiată în mod expres pe caracterul fortuit sau scuzabil al acestei neglijențe.

- 43 În plus și în orice caz, trebuie remarcat că reclamanta, după ce a fost informată de OAPI cu privire la neplata taxei pentru calea de atac în termenul prevăzut și cu privire la riscul ca, în consecință, calea de atac să fie declarată ca fiind neformulată, nu a fost lipsită de însăși posibilitatea de a formula calea de atac la OAPI. Astfel, chiar presupunând că reclamanta a înțeles să invoce că, deși a dat dovadă de întreaga vigilență impusă de împrejurări, nu a fost în măsură să respecte termenul de plată a taxei pentru calea de atac, ea avea la dispoziție procedura de *restitutio in integrum* la OAPI și ar fi putut formula o cerere în temeiul articolului 81 din Regulamentul nr. 207/2009 [a se vedea prin analogie Hotărârea Tribunalului din 11 mai 2011, Flaco-Geräte/OAPI – Delgado Sánchez (FLACO), T-74/10, punctul 26].
- 44 În aceste împrejurări, nu se poate reproșa camerei de recurs că a încălcat articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009 atunci când, la aplicarea articolului menționat împreună cu norma 49 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95, a constatat că taxa pentru calea de atac fusese achitată de reclamantă după expirarea termenului de două luni prevăzut pentru plata acesteia și a concluzionat că, în lipsa respectării acestui termen, calea de atac a reclamantei trebuia considerată ca fiind neformulată, iar taxa pentru calea de atac trebuie restituită reclamantei.
- 45 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se respingă motivul unic invocat ca nefondat și, prin urmare, acțiunea în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 46 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, în temeiul articolului 87 alineatul (3) primul paragraf ultima teză din același regulament, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată pentru motive excepționale.
- 47 În speță, trebuie puse în balanță, pe de o parte, necesitatea unei interpretări uniforme a articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 și obligația de prudență și de diligență ce incumbă reclamantei și, pe de altă parte, ambiguitatea care există în versiunea în limba lituaniană a articolului menționat, astfel cum a fost redat de examinatorul OAPI în notificarea deciziei sale de respingere a cererii de înregistrare a mărcii.
- 48 Având în vedere aceste împrejurări excepționale în sensul articolului 87 alineatul (3) primul paragraf ultima teză din Regulamentul de procedură, este echitabil ca OAPI să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamantă (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2011, Jones și alții/Comisia, T-320/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 158, și Ordonanța Tribunalului din 13 noiembrie 2012, ClientEarth și alții/Comisia, T-278/11, punctul 51).

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

- 2) Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Research and Production Company «Melt Water» UAB.**

Jaeger

Gratsias

Kancheva

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 21 mai 2014.

Semnături